

متن پرسش

سلام استاد: متاهل هستم. یه بچه دارم. شغلی هم دارم که الحمدلله در حد کفاف هست. کتاب های شما رو میخونم، اما یه خلایق بزرگ در دلم هست که اذیتم میکنه، احساس می کنم که سنم رفته بالا و خیلی راه در پیش دارم که هنوز قدمی بر نداشتم، از طرفی دوست دارم ادامه تحصیل بدم، اما شرایطش نیست کلا دوست داشتم از این وضع و شرایط فعلی، بالاتر برم؛ البته نه از نظر مادی و دنیایی؛ بلکه دوست داشتم از دیپلم به درجات بالای علمی برسم؛ و به جای روزی ۸ و ۹ ساعت مشغول بودن واسه حقوق، به درس و تعلیم و تعلم می پرداختم. جانم تشنه ی علم آموزی و تحقیق هست. اما کار کردن واسه پول و حقوق، من رو در حصر قرار داده. دوست داشتم مثل بازنشستگی یه حقوقی در ماه می گرفتم و میدادمش به خانواده، و خودم می نشستم و به درس و تعلیم و تعلم و تحقیق می پرداختم. ببخشید مزاحم شدم. درد دلی بود. ببخشید

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نه! معلوم نیست آنچه تصور می کنید بهتر و نتیجه بخش تر باشد. هنر آن است که یک دست در کار و یک دست با یار باشد. ملاحظه کنید که اگر ما را در «احسن التقویم» آفریدند، ولی به سوی «اسفل السافلین» یعنی زندگی در دنیا و به سربردن در امورات دنیایی آورده اند تا در دل این مشکلات بتوانیم خود را بیابیم. هنر شما همین باید باشد که در همین شرایط، اسیر دنیا نباشید. موفق باشید